

10.01.2019 Interpelacja nr 28559 posła Janusza Sanockiego (Kukiz'15) do ministra spraw wewnętrznych i administracji, w sprawie skutków wprowadzenia nowelizacji ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy mundurowych...

Interpelacja nr 28559 do ministra spraw wewnętrznych i administracji, w sprawie skutków wprowadzenia nowelizacji ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Zgłaszający: **Janusz Sanocki**

Data wpływu: 02-01-2019

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się do Pana Ministra z interpelacją poselską w sprawie skutków wprowadzenia nowelizacji ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin.

Zgłosiła się do mnie emerytowana policjantka. Ma 55 lat. W stanie wojennym była uczennicą liceum ekonomicznego. Nigdy nie była karana. Nie należała do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Po ukończeniu szkoły podjęła pracę w księgowości, a w grudniu 1984 r. zaczęła pracę na stanowisku referenta w referacie paszportów.

Po pozytywnej weryfikacji w 1990 r. w wieku 27 lat została policjantką w wydziale kryminalnym, w sekcji dochodzeniowo-śledczej, a następnie zajmowała się nieletnimi do marca 2006 r.

Jest matką dwójki dzieci urodzonych w 1986 r. i 1990 r. W służbie narażała zdrowie i życie. Komisja lekarska uznała, że utraciła zdrowie w związku ze służbą i zaliczyła do III grupy inwalidztwa - co wliczono do decyzji emerytalnej.

Przez 18 lat powoływana była przez burmistrzów do prac w komisji ds. rozwiązywania problemów alkoholowych, gdzie zajmowała się osobami z problemem alkoholowym i narkotykowym.

Po zakończeniu służby w 2006 r. została zatrudniona przez ośrodek pomocy społecznej jako konsultant w punkcie konsultacyjnym dla osób doświadczających przemocy, gdzie pracowała ponad 9 lat. Były wtedy odprowadzane składki emerytalne i została jej zaliczona wysługa lat.

Według stanu na wrzesień 2017 r. jej emerytura wynosiła 3160 zł.

W 2010 r. pierwszy raz obniżono jej emeryturę, zmieniając przelicznik za służbę przed 1990 r. z 2,6 % do 0,7 %, natomiast za służbę po 1990 r. policzono po 2,6 %. Wtedy obniżono emeryturę o 514 zł.

W październiku 2017 r. w wyniku uchwalenia tzw. ustawy represyjnej z 16.12.2016 r. drugi raz obniżono jej wysokość emerytury policyjnej do kwoty 1716 zł, pozbawiając ją dodatku w postaci III grupy inwalidztwa za utratę zdrowia w związku ze służbą oraz wypracowanej dodatkowo wysługi w punkcie konsultacyjnym.

Ponownie obniżono wskaźnik za służbę przed 1990 r. z 0,7 % do 0,0 %. **Takiego wskaźnika nie ma w żadnych przepisach w Polsce.**

Osoby skazane, które przebywają w zakładach karnych i tam podejmują pracę, mają liczony wskaźnik wysługi lat pracy 0,7 %.

Tym razem zabrano 1441 zł. Łącznie w 2010 r. i 2017 r. pozbawiono ją 1955 zł.

Po otrzymaniu decyzji o obniżeniu emerytury złożyła odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie, a następnie do sądu apelacyjnego. Z uwagi na skierowanie przez Sąd Okręgowy w Warszawie pytań do Trybunału Konstytucyjnego o zgodność niektórych przepisów ustawy z 16.12.2016 r. w dniu 6 września 2018 r. sąd apelacyjny oddalił w jej sprawie zażalenie na zawieszenie postępowania.

W dniu 28 marca 2017 r. złożyła również wniosek do ministra spraw wewnętrznych i administracji w Warszawie o wyłączenie stosowania wobec niej przepisów ustawy z uwagi na krótkotrwałą służbę przed 1990 r. i pełnienie służby z narażeniem życia i zdrowia po 1990 r.

W dniu 7 kwietnia 2017 r. otrzymała z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji odpowiedź, że rozstrzygnięcie w tej sprawie winno nastąpić do 11.08.2017 r. Dalej pismem z dnia 28 sierpnia 2017 r. MSWiA termin ten przedłużyło do 5 marca 2018 r. W kolejnym - ostatnim, jakie otrzymała - piśmie z dnia 13 marca 2018 r. termin udzielenia odpowiedzi zakreślono do 30 lipca 2018 r.

Jednak do chwili obecnej nie otrzymała żadnej decyzji ani kolejnego pisma o przedłużeniu terminu udzielenia odpowiedzi. Pisma z MSWiA informują jedynie, że rozpatrzenie wniosku będzie możliwe po zebraniu dowodów z Instytutu Pamięci Narodowej oraz Komendy Głównej Policji.

W podobnej sytuacji jest wielu byłych funkcjonariuszy, wdów i sierot. Nadmieniam, że potwierdzono już 53 zgony funkcjonariuszy, którzy dostali zawału, udaru lub popełnili samobójstwo po otrzymaniu decyzji o obniżeniu emerytury.

Nie jest znany termin posiedzenia Trybunału Konstytucyjnego.

W związku z powyższym proszę o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Kiedy zostanie rozpatrzona przez Pana Ministra sprawa emerytowanej policjantki?
2. Czy w przypadku uznania jej argumentów i przywrócenia jej praw emerytalnych zostanie jej wypłacone wyrównanie?
3. Czy nie należałoby najpierw w sposób niebudzący wątpliwości określić, komu przysługuje, a komu nie przysługuje emerytura, a dopiero potem podejmować decyzje dotyczące konkretnych osób?
4. Ilu funkcjonariuszy ww. służb pozbawionych emerytury złożyło do Pana Ministra odwołanie?
